

РЕШЕНИЕ

№ 870

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10068** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. пар.4б от ДР на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Образувано е по жалба на Г. К., задържан и понастоящем намиращ се в Затвора – [населено място] срещу отказ на началника на Затвора – [населено място] от 02.10.2023г. по негово заявление № 2418 от 30.09.2023г. за получаване на портативен радиоприемник.

Твърди се,че исканият ,но отказан радиоприемник е включен на лист 2 от списъка на разрешените вещи на МП,поради което и задържаният има право да го получи закупен от негови близки при посещение – свиждане,след проверка от техници,тъй като лицето няма средства и не може да го закупи от лавката на затвора.

Ответната страна – началника на затвора [населено място] твърди,че по силата на Заповед № ЛС-04-268/17.06.2022г. на МП е утвърден списък на вещите,които лицата могат да получават,ползват и държат при себе си,като видно от от този списък радиоприемник се закупува само от лавката на затвора – т.56 б.“з“. Списъкът е лимитативен,като по делото са представени доказателства,че след удържана сума от личната сметка за счупена мивка и плафон в помещението в което е настанен жаблбоподателя,получаването на средства от близки по личната му сметка е преустановено.Обстоятелството,че лицето не желае да захранва личната си сметка не

означава,че му се разрешава да си закупи радио,което му е указано и с резолюция на началника на затвора.

Твърди,че съгласно определение № 2300 от 12.02.2020г. по адм.дело № 13877/2019г. на ВАС е посочено,че съдържанието на списъка е прието в преценка по целесъобразност и като такова не подлежи на съдебен контрол, само на оспорване по административен ред пред горестоящия административен орган.

В съответствие с проверката по чл. 158 и чл.159 АПК съдът счита, че жалбата е редовна и допустима, като подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от активно легитимирано лице и при липса на отрицателни процесуални предпоставки, поради което и подлежи на разглеждане по същество.

По съществуто на спора,с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка по чл.146 АПК,съдът съобрази:

Със заявление № 2418 от 30.09.2023г., Г. К., задържан и понастоящем намиращ се в Затвора – [населено място] е подал искане до началника на затвора – [населено място] да му бъде разрешено получаването на портативен радиоприемник от негов другар и доведено лице г-жа Л..

С резолюция от 01.10.2023г. началника на затвора е посочил,че не разрешава,тъй като се купува от лавката.

На тази база съдът приема:

По силата на чл.122 ал.1 от ЗИНЗС Министърът на правосъдието утвърждава списък на разрешените вещи и предмети, които осъдените и задържаните по реда на Наказателно-процесуалния кодекс лица, настанени в затворите, поправителните домове и затворническите общежития, могат да държат при себе си и да ползват.

Със Заповед № ЛС-04-268/17.06.2022г. министъра на правосъдието е утвърдил списък в съответствие с нормативната компетентност.

В своята практика по оспорване списъка, ВАС с определение № 2300 от 12.02.2020г. по адм.дело № 13877/2019г. е имал възможност да постанови,че:

„Съдържанието на списъка е приет в преценка по целесъобразност. Преценката обективира в акта съображения за сигурност, безопасност и превантивен ефект в местата за лишаване от свобода. Обема и характера на отговорността на администрацията в този аспект определя и естествената невъзможност за намеса в тази преценка. Същата по аргумент на чл. 145, ал. 1 АПК, във вр с. чл. 83, ал. 2, чл. 97, ал. 1 АПК подлежи на оспорване само по административен ред пред по-горестоящия адм. орган“./аналогични мотиви виж и в Определение № 11430 от 25.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13611/2018 г. и Определение № 10812 от 16.10.2015 г. на ВАС по адм. д. № 11376/2015 г.,/.

Видно от съдържанието на т.5 б.“з“ от списъка,утвърден с посочената заповед

на министъра на правосъдието е посочено, че лицата могат да държат при себе си и ползват портативни радиоприемник и аудиоплеър – без записващо устройство,неподдържащи безжична комуникация, с жични слушалки, батерии,адаптер – закупени от лавката или с лични средства на лишените от свобода след предварителна заявка.

При анализ на списъка съдът установява, че при съставянето му и регламентация на реда по който вещите могат да се получат вещите е избран диференциран подход,като по отношение на част от вещите е посочено изрично същите да могат да бъдат закупувани единствено от лавката, по отношение на други – без ограничение, по отношение на трети – или закупени от лавката или с лични средства на лишените от свобода след предварително разрешение.

В настоящият казус и по отношение конкретно заявената от жалбоподателя вещ е предвидено същата да може да се ползва от него,когато е закупена от лавката или с лични средства на лишените от свобода след предварителна заявка. Приложимият закон не дефинира понятието лични средства, поради което следва да се приеме, че такива могат да бъдат всички средства собственост на лицето, независимо от техния източник или придобивно основание.

В този смисъл и при постановяване на отказа си, административния орган е следвало да съобрази, че освен от лавката, лицето е можело да придобие вещи и с лични средства след предварителна заявка.

Независимо от това,видно от подаденото заявление жалбоподателя е поискал не закупуване с лични средства,така,че заявлението му да се приеме за предварителна заявка,а е поискал вещи да му бъде донесена от трето лице – г-жа Л.. В този смисъл неговото заявление не отговаря на нормативно предвидената възможност и регламентираните ред и условия за сдобиване с исканата вещ, поради което и оспорването срещу така постановеният отказ следва да се отхвърли.

В заключение, следва да се посочи, че оспореният акт – резолюция е постановен от компетентен орган, какъвто е началника на затвора по силата на посочената заповед на Министъра на правосъдието.

По отношение на произнасянето не е налице нормативно установена форма, поради което и произнасянето с резолюция от компетентен орган, съдържащо всички елементи съответни на сезиращото заявление следва да се приеме за постановено в съответствие с изискването за форма и съдържание на акта.

При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, като липсата на означение в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва акта е преодоляно с разпоредбата на чл. 140 ал.1 АПК.

Произнасянето е в съответствие с целта на закона, като не се установява превратно упражняване на власт, целящо използване на правният способ за постигане на друг, недопустим от закона,резултат.

С оглед изложеното, процесната жалба като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл.172 ал.2, предл четвърто от АПК вр. пар.4б от ДР на ЗИНЗС, Административен съд София-град,

Р Е Ш И :

ОТХВЪЛЯ жалбата на Г. К., срещу отказ на началника на Затвора – [населено място] от 02.10.2023г. по негово заявление № 2418 от 30.09.2023г. за получаване на портативен радиоприемник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: